

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobců: **a) Ing. P. J., b) RNDr. M. J.**, oba zast. Mgr. Stanislavem Němcem, advokátem, se sídlem Vinohradská 32, Praha 2, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2013, č. j. 11 A 255/2011 - 260,

t a k t o :

Návrh žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2013, č. j. 11 A 255/2011 - 260, **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 12. 12. 2013, č. j. 11 A 255/2011 - 260, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2009, č. j. ZKI-O-51/257/2009/Ho, a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutí žalovaný změnil výrok rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrálního pracoviště Rakovník ze dne 6. 3. 2009, sp. zn. OR-89/2007-212-72, vydaného ve věci opravy chybného údaje katastru nemovitostí, tak že „*V katastru nemovitostí se v katastrálním území Ú. n. Z. dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) z. č. 344/1992 Sb., v platném znění, opravuje chybné zobrazení parcely č. st. X v analogové katastrální mapě dle Záznamu podrobného měření změn č. 305, tj. opravuje se chybné zobrazení podle geometrického a polohového určení nemovitosti, daného souřadnicemi lomových bodů v souřadnicovém systému S-JTSK, určených tímto záznamem.*“. Zrušující rozsudek krajského soudu byl odůvodněn závěry znaleckého posudku o nesprávném polohovém určení stavební parcely č. X, z něhož vycházelo rozhodnutí o opravě chyby v katastrálním operátu. Tímto rozsudkem byla současně uložena povinnost žalovanému zaplatit náhradu nákladů řízení žalobcům ve výši 30.942 Kč a státu ve výši 25.849 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku. Tento návrh stěžovatel odůvodnil tím, že s ohledem na zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a vázanost právním názorem vysloveným v rozsudku krajského soudu je povinen provést znovu odvolací řízení a rozhodnout ve věci opravy chyby v již neplatném katastrálním operátu, což je plně v rozporu s příslušnou právní úpravou. Navíc vzhledem k nesrozumitelnosti napadeného rozsudku mu není zřejmé, jak by měl ve věci postupovat. Kromě toho kasační stížnost napadená i výrok o povinnosti nahradit náklady řízení státu spočívající ve znalečném, které

však jako osoba osvobozená od soudních poplatků neměl platit. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže znamenat nepoměrně větší újmu pro žalobce. Jelikož totiž nejsou vlastníky žádné opravou chyby dotčené parcely, pozastavením účinků napadeného rozsudku do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem nemohou být dotčena přímo ani nepřímá žádná jejich práva. Přiznání odkladného účinku není zcela jistě ani v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem.

Žalobci se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřili.

Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., ve znění účinném od 1. 1. 2012, je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Návrh stěžovatele, který je správním orgánem, je třeba hodnotit ve světle názoru vyjádřeného v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikovaného pod č. 1255/2007 Sb. NSS: *„S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.“* V citovaném rozhodnutí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu příkladmo uvádí jako relevantní situaci pro přiznání odkladného účinku případy vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku.

V tomto případě však Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze vyhovět.

Nejvyšší správní soud stejně jako v usnesení ze dne 15. 7. 2009, č. j. 6 Ads 87/2009 - 49, upozorňuje, že institut odkladného účinku je primárně spjat s žalobou jakožto nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Odkladný účinek přiznávaný žalobě má proto ochránit tohoto adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy. Postavení žalovaného správního orgánu, jemuž soudní řád správní přiznal legitimaci podat kasační stížnost jako orgánu moci výkonné, spíše nasvědčuje tomu, že poskytnutím legitimace k podání kasační stížnosti správnímu orgánu se vyjadřuje zájem na efektivitě působení objektivního práva a jednotě a zákonnosti rozhodování krajských soudů ve správním soudnictví. Z tohoto hlediska je nutno nazírat i na otázku odkladného účinku kasační stížnosti.

Výše uvedené plně koresponduje se zákonnou úpravou možností přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. za přiměřeného použití ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., které umožňuje přiznat odkladný účinek na návrh žalobce. Z textu posledně uvedeného ustanovení, konkrétně ze slovního spojení „na návrh žalobce“, je možno usuzovat, že odkladný účinek bude zpravidla přiznáván na návrh osoby, která se domáhá ochrany svých veřejných subjektivních práv v postavení žalobce proti správnímu

pokračování

orgánu v postavení žalovaného. Přiznání odkladného účinku na návrh stěžovatele, který je jako správní orgán v postavení žalovaného, bude tedy připadat v úvahu pouze ve výjimečných případech.

Dále je nutno podotknout, že sama kasační stížnost je opravným prostředkem mimořádným, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví a vyloučit právní moc rozhodnutí krajských soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsal slovy o nepoměrně větší újmě.

V daném případě Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel újmu, která by mu měla vzniknout, nijak nekonkretizoval. Samotná okolnost, že je povinen respektovat závazný právní názor krajského soudu a znovu rozhodovat o odvolání proti rozhodnutí prvního stupně o opravě chyby v katastrálním operátu, není způsobila založit existenci nebezpečí vzniku nepoměrně větší újmy. V odvolacím řízení bude žalovaný vázán právním stavem, který tu bude v době nového rozhodnutí o odvolání, takže pokud s ohledem na současnou právní úpravu dospěje k závěru, že v původním řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nelze pokračovat, bude moci postupovat podle příslušných ustanovení správního řádu. Ani povinnost stěžovatele nahradit náklady státu nepředstavuje nebezpečí vzniku nepoměrně větší újmy. Takovou újmu ostatně stěžovatel ani netvrdí.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě stěžovatele nejsou podmínky ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. dány.

Z důvodů uvedených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu